

Til lovforslag nr. L 240. Tillægsbetænkning afgivet af Markedsudvalget den 8. maj 1992

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber m.v.

(Danmarks tiltrædelse af traktaten om Den Europæiske Union)

Efter at der den 22. april 1992 blev afgivet betænkning over lovforslaget, og efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, har udvalget behandlet dette i flere møder og har herunder stillet spørgsmål til udenrigsministeren, som denne har besvaret skriftligt. Samtlige spørgsmål hidrørende fra udvalgets behandling af lovforslaget og udenrigsministerens besvarelser heraf er optrykt som bilag til denne tillægsbetænkning tillige med en række henvendelser. Endvidere er udvalgte spørgsmål og svar samt visse noter fra behandlingen forud for udvalghensvisningen af lovforslaget optrykt i bilaget.

Udvalget har modtaget mundtlig og skriftlig henvendelse fra organisationen »Danmark 92« og fra det færøske Lagtings Markedsudvalg.

Der er af udenrigsministeren stillet et ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *mindretal* (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Mindretallet finder, at beslutningen om Europas fremtid er vigtig, hvorfor man allerede ved sidste valg foreslog, at den skulle træffes ved folkeafstemning. Det er vigtigt, at vælgerne får redelig oplysning om Traktaten. Der er alt for mange tomme løfter og skrækpropaganda i debatten. Mindretallet har haft stor indflydelse på den danske holdning under forhandlingerne og anbefaler et ja, selv om vi ved, at

der er usikkerhed blandt de mange, der stemmer på Socialdemokratiet.

Der er en række gode grunde til at sige ja:

Sverige, Finland og Østrig har søgt om at blive medlemmer af EF, og det sker på grundlag af den traktattekst, der nu skal stemmes om. Norge følger muligvis efter.

Forhandlinger med disse lande kan komme i gang, hvis Traktaten bliver vedtaget.

Hvis de nordiske lande og Østrig kommer ind, vil det forandre EF. Den nordiske velfærdsmodel vil få betydelig større vægt.

Hvis EF-landene på samme tid gør en aktiv indsats for at skabe job, så kan de trække hinanden med op. Alle landene kan således få en ekstra gevinst i arbejdspladser, hvis de samordner deres økonomiske politik. Det giver den nye traktat mulighed for.

Disse muligheder kan dog kun udnyttes, hvis der er politisk vilje i medlemslandene.

Traktaten gør det nemmere at gennemføre forbedringer for lønmodtagerne.

De lande, der har de dårligste forhold for lønmodtagerne, kan forpligtes til at leve op til nogle fælles mindstekrav til bl.a. arbejdsmiljø, arbejdsvilkår og ligestilling.

Når andre lande blive forpligtet til at hæve deres standard på disse områder, så bliver danske virksomheder stillet stærkere i konkurrencen, for så kan man i udlandet ikke bruge en dårlig standard til at holde omkostningerne nede.

I de fleste tilfælde vil den danske standard ligge klart over EF's fælles mindstekrav. Dan-